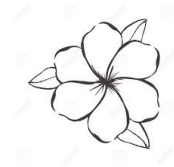

MISSA D'ONZE

Núm 159

maig 2024

EN LA MISSA FEM MEMÒRIA

El darrer diumenge del mes, dia 26, solemnitat de la Santíssima Trinitat, fem memòria de **Mari Rubio Viciano**.

SAMBORI DE CÀRITAS

El dimecres 27 de març, últim dia del trimestre, uns pocs infants van anar a la plaça Pont i Gol per menjar-se la mona i jugar, amb poca assistència, però, a causa de la festa del Ramadà. El trimestre ha començat amb dues reunions, la primera de voluntaris per agrair-los la tasca i saber les seues opinions i l'altra de famílies, per recordar els objectius i les normes del Sambori. Els dimarts 24, dia del llibre, el vam celebrar amb un contacontes per als més menuts, un recital de poesia i l'entrega de llibres per a tots els infants.

COR PENTECOSTA 2024

Durant el dies de la celebració del centenari de la coronació canònica de la imatge de la MaredeDéu de Lledó, el nostre Cor ha participat en els actes per als quals ha estat requerit: al cementaeri el dimarts dia 23 d'abril, el diumenge 28 per les vespres de Santa Maria, el dimecres, dia 1 de maig, per a l'acte parroquial, i el dissabte, dia 4 de maig, per a l'acte multitudinari de record de la coronació canònica, a la plaça de la Independència.

MISSA DE PRIMERA COMUNIÓ

El diumenge 12 d'aquest mes celebrarem la primera comunió dels infants que s'hi han preparat durant l'any. El dimecres 1 de maig al seminari celebraren la penitència i els hi imposaren les creus, signe de la seua condició de deixebles de Crist. Dimarts 7 i diumenge 9 de maig faran els assajos per a la cerimònia.

HONORS SOCIETAT I PENTECOSTA

El primer, per als iniciadors de les colònies i els campaments AMUNT, serà el dijous 6 de juny, com concretarem el mes que ve. L'altre, per a l'associació Mentalitat Nova, seria el mes de setembre, segurament a Puigcerdà.

ESPLAI PENTECOSTA

El dimecres 27 d'abril vam fer l'eixida programada. Uns 40 infants i 15 monitors van fer la caminada des de Marina d'Or fins a la platja de Torrenostra. Una jornada divertida i aprofitada. Ja s'ha fet la selecció dels preinscrits a l'Amunt 24. Han estat admesos 90 infants per a la colònia i 100 per al campament itinerant. Encara en queden 20 en llista d'espera. Les activitats de l'esplai acabaran el dissabte 25 amb una jornada al Pinar.

REFLEXIÓ DESPRÉS DE MISSA

El darrer diumenge del mes, dia 26 de maig, després de la missa d'Onze, tindrem la nostra habitual reflexió.

PENTECOSTA 80

Ha eixit el núm. 80 de *Pentecosta*, amb data de 2012, que aplega el repertori que hem anat cantant, durant trenta anys, a la missa d'onze de Santa Maria.

RECORDANT CINQUANTA ANYS D'UNS CAMPAMENTS

El diumenge 19 de maig, solemnitat de la Pentecosta (la pasqua granada), un grup de gent bona (ara, de seixanta a vuitanta anys) que, els anys setanta del segle passat (1970-1978), s'aplegaren a la Sénia (el Montsià), l'Estrella (Mosquerola) i el monestir d'Ovarra (Osca), es retrobaran enguany, a les 5 de la vesprada, al col·legi de la Consolació de Castelló, fent memòria, amb nostàlgia, d'aquelles experiències.

DOCTRINA SOCIAL DE L'ESGLÉSIA III. SOLIDARITAT I SUBSIDIARITAT, PRINCIPIS REGULADORS DE LA VIDA SOCIAL I POLÍTICA (II)

La solidaritat de què parla la Doctrina Social de l'Església (DSE) no és un mer 'sentimentalisme', sinó una autèntica virtut social, que és possible quan ens reconeixem, els uns als altres, com a persones, responsables els uns dels altres; i, per a això, esta solidaritat implica justícia, sobretot amb els més empobrits, reconeixement i reciprocitat, la dinàmica personal de donar i rebre perquè a l'home li devem dedicació, amor, misericòrdia, tendresa i reconeixement com a persona.

La solidaritat, per a ser construïda socialment i esdevinga principi regulador de la vida social i política, necessita persones i grups que visquen esta solidaritat, en un ambient social, una cultura que la pugui afavorir i fomentar, i en organitzacions i institucions socials que aprofiten per a viure-la i construir-la en la vida social.

Sense persones solidàries ni ambients solidaris, la solidaritat no és possible. Però això esta és molt difícil sense organitzacions socials que fomenten la responsabilitat i la participació des de la perspectiva de la solidaritat o sense institucions socials que orienten la vida social cap a la solidaritat.

Quan la comunitat política es guia per la solidaritat és quan es pot buscar el bé comú, per al qual l'Estat té una responsabilitat fonamental: endegar i promoure la solidaritat social i controlar i corregir les tendències socials cap a la insolidaritat. Per la seua obligació de procurar justícia, l'Estat és agent essencial per a la solidaritat.

La solidaritat, de la qual estem parlant, però, necessita una manera concreta de procedir, un camí que la faça possible; aleshores parlem de subsidiaritat. Perquè la solidaritat necessita construir-se des del respecte i la promoció de la llibertat, la iniciativa, la responsabilitat de les persones, els grups i les organitzacions socials. Perquè la comunitat política, si vol guiar-se per la solidaritat, necessita promoure la llibertat, la iniciativa i la

responsabilitat de les persones, els grups i les organitzacions socials.

La solidaritat ha de buscar-se en cada nivell de la realitat social, des dels més bàsics (com la família) fins als més amples (com l'Estat o la comunitat internacional). Les responsabilitats de tots aquests nivells han de ser respectades, promogudes i facilitades, des de la llibertat, per les institucions socials superiors.

La subsidiaritat implica que els problemes socials han de resoldre's, i les decisions s'han de pendre en els nivells adequats a cada cas. Allò que es pot resoldre en els nivells inferiors no ho han de fer els superiors. Per a això cada nivell ha de comptar amb els mitjans i els recursos necessaris i convenients per a aconseguir-ho; i, al contrari, allò que només es pot plantejar en els nivells superiors no han de ser torpedinats des dels nivells inferiors.

La comunitat política posa les condicions per al bé comú quan respecta aquest principi de subsidiaritat. En això és essencial el paper de l'Estat i el control, per la societat, del control de la seua actuació, perquè no acabe ofegant la vida social. Ara bé, la subsidiaritat és falsejada quan s'utilitza com a coartada per a negar el dret d'intervenció de les instàncies de l'Estat allà on és necessària per al compliment de la justícia, concreció primera de tota solidaritat.

Falsejaríem la subsidiaritat si no la vinculàvem a la solidaritat. Per a garantir el bé comú, l'Estat té sempre l'obligació de vetlar per la promoció de la iniciativa, la llibertat i la responsabilitat de les persones, els grups, les organitzacions i institucions socials. Però també, inseparablement, per la justícia i la solidaritat amb els més empobrits. La llibertat i la iniciativa de persones i grups ha de ser controlada quan atempta contra la justícia i la solidaritat.

La intervenció de l'Estat sempre és necessària per a garantir els mínims de justícia per a tots. En aquest sentit, llibertat i iniciativa han d'entrecruar-se cap a la solidaritat i la responsabilitat envers els altres. Aquest és un deure de tots els Estats que han de vetlar perquè la justícia siga efectiva.